Написа Анна Норт

Пет истории за Нюнючета

Нарисува Албена Каменова

Издателство Фют

Пет истории за нюнючета
© Издателство „Фют“, 2022
Анна Норт, автор
Албена Каменова Йорданова, художник
Екатерина Латева, редактор

ISBN 978-619-199-745-9

Съдържание:

Къде започна всичко... 4

Нюнючето господин Ръкопляско и Приказките 7

Нюнючката госпожица Подсмръкниносле и вирусите на Принцеса Болчица 23

Нюнючето господин Трепердушко и Тъмното 35

Госпожица Орехче и усмивките 45

Нюнючето Мелъди и баба Проклетия 57

Къде започна всичко...

Някъде там – между града и планината... Или май беше между реката и морето? Не, не, не – беше между хълма и долчинката на потока... Ох, май никой не знае със сигурност, но това сега съвсем не е важно, защото някъде там – близо ли, далече ли – има чудна гора с вековни дъбови и букови дървета, в които, незнайно как, някой е направил малки вратички. А ако има вратички, някой трябва да ги отваря, нали? И този някой не може да е по-голям от педя, защото иначе няма как да се промуши през такъв малък отвор, нали? Напълно сте прави! Мъниците, които живеят в дърветата на старата гора, са нюнючетата.

Не знаете какво е **НЮНЮЧЕ**? О! Ами нюнючето е мъничко човече, което е родено, за да помага. На кого ли? Ами най-често на децата – на хорските, на рибешките, на животинските – били те катерички, бухалчета, калинки, язовци – на всякакви лазунки, гризунки и скрибуцки.

Та тези нюнючета са абсолютно вълшебни, защото каквото и да правят, хората изобщо не ги виждат и не ги чуват. Е, само понякога, и то единствено децата, които ни разказаха за тях.

Ето част от тези истории, на които ние вярваме напълно...

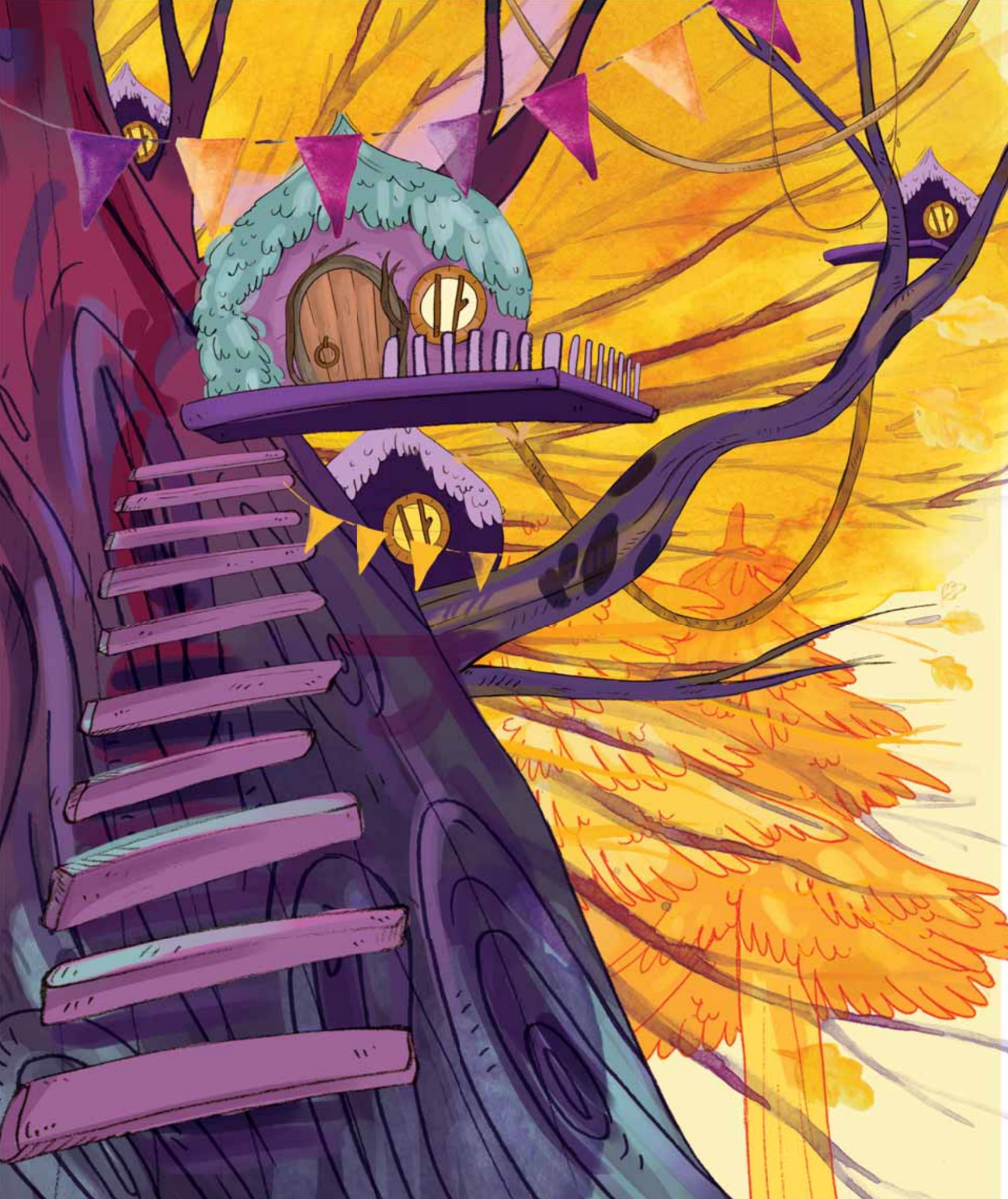

Нюнючето господин Ръкопляско и Приказките

Чудите се кой е господин Ръкопляско? Ами ето го – симпатичен, подскоклив нюнюк, който обожава лилавия цвят и райетата. А също и аметистите. На лявата си ръка има огромен пръстен с лилав аметист, но за този пръстен ще ви разкажа след малко.

Сега ще поговорим още за самия господин Ръкопляско. Той е син на нюнюка Ръкостиско и е ловец, но не от онези, които ходят с пушки, лъкове и стрели. Ръкопляско за нищо на света не би преследвал пухкави зайчета, мили сърнички и вятърничави пъдпъдъци, а лови само приказки.

Да, да, добре ме чухте – той е ловец на магически истории като онези, които родителите най-често разказват на децата си вечер за лека нощ. Ръкопляско първо изслушва приказката, после ръкопляска на разказвача, а след това лови тази приказка, като я отразява с лилавия аметист на големия си татков пръстен. После историята като слънчево зайче отива натам, накъдето я насочи нюнюкът, а по-точно към малка кутийка на ловджийския му колан. Е, това важи само за хубавите приказки. Със зле разказани и неприятни истории човечето изобщо не се занимава.

Като истински ловец освен оръжие – пръстена с лилав аметист – Ръкопляско има и истинско ловно куче, порода бигъл. То е много даровито, нищо че не е от най-бързоподвижните кучета на света, заради което Ръкопляско го кръсти Тромчо, и то преди много, много години.

Бигълът има лилаво шалче на врата си и отлично обоняние, с което надушва интересните приказки не от километри, ами още от сутринта.

Точно така, ако някоя хубава история ще се разкаже вечерта, от сутринта Тромчо усеща сърбеж в носа, киха и се сополиви, което е ясен знак за Ръкопляско да се приготви за интересен вечерен лов.

И не си мислете, че малкото човече просто колекционира хубави истории. НЕ. То само ги хваща, за да ги пусне в сънищата на онези дечица, на които никой никога не разказва приказки за лека нощ. Един вид Ръкопляско поправя тази несправедливост, защото никъде по света не трябва да има и едно дете, което да остане без приказка.